

Infusie therapieën voor de ziekte van Parkinson: essentiële feiten voor patiënten

WAT IS DE ROL VAN MEDICATIE BIJ DE ZIEKTE VAN PARKINSON?

Patiënten met de ziekte van Parkinson hebben in de hersenen een tekort aan de stof dopamine. Medicatie kan de symptomen van de ziekte verlichten. De meeste medicijnen moeten meerdere malen per dag geslikt worden. Aan het begin van de ziekte werken de medicijnen vaak de hele dag door. Echter, als de ziekte voortschrijdt kan het gebeuren dat de medicatie al begint uit te werken voordat de volgende dosis is ingenomen. Dit heet “wearing off”. In de “OFF” fase verergeren Parkinson symptomen zoals trillen, traagheid en moeite met lopen. Als de volgende dosis is ingenomen en gaat werken, “ON”, verminderen de symptomen weer. Dit proces leidt tot vaker medicijnen moeten slikken en minder controle over de symptomen.

WAT ZIJN INFUSIE THERAPIEËN VOOR DE ZIEKTE VAN PARKINSON?

Infusie therapieën zijn behandelingen die gegeven worden ofwel via een dunne naald door de huid ofwel via een sonde naar de dunne darm. Op deze manier kan er een voortdurende aanvoer van medicatie plaatsvinden. Levodopa en apomorfine zijn de twee infusie therapieën die het dopamine tekort in de hersenen kunnen aanpakken.

- **Levodopa:** dit medicijn wordt in de hersenen omgezet in dopamine. Het is de meest gebruikte pil bij de ziekte van Parkinson die als gel rechtstreeks in de darm toegediend kan worden om zodoende OFF-periodes te verminderen. De gel heet levodopa/carbidopa intestinale gel (LCIG).
- **Apomorfine:** dit medicijn, een dopamine agonist, heeft in de hersenen dezelfde werking als dopamine. Het wordt door de huid toegediend ofwel als losse injectie ofwel als continue infusie. Het vermindert de OFF-periodes.

Zowel LCIG als apomorfine wordt toegediend via een uitwendige draagbare pomp die is verbonden met een slangetje. De LCIG pomp is aangesloten op een katheter naar de dunne darm. De apomorfine pomp is verbonden met een dunne naald door de huid die op zijn plaats wordt gehouden door een pleister.

WAAROM INFUSIE THERAPIEËN?

Als u last heeft van “wearing off” dan kunnen de cellen in uw hersenen levodopa minder goed opnemen en opslaan. Daardoor zijn uw symptomen minder goed onder controle en moet u vaker pillen slikken. Infusie therapieën zorgen voor een meer continue aanvoer van medicatie en geven daardoor een meer constante en

betrouwbaardere verlichting van de symptomen. Met infusie therapieën hoeven medicijnen ook minder vaak geslikt te worden. Infusie therapieën zijn meestal effectiever dan pillen met vertraagde afgifte of pleisters.

WIE MOET DEZE BEHANDELING OVERWEGEN?

Infusie therapieën worden geadviseerd als orale medicijnen enerzijds effectief zijn maar er anderzijds “wearing off” is of “dyskinesieën” (overtollige beweeglijkheid ten gevolge van een te hoge dosering medicatie) zijn. Het is gebruikelijk eerst een aantal verschillende pillen of pleisters te proberen voordat gekozen wordt voor infusie therapieën.

Het is belangrijk te weten dat als orale medicijnen niet effectief zijn, ook niet voor een korte periode, infusie therapieën ook niet zinvol zijn.

WAAR WORDEN DE BEHANDELING GEGEVEN?

Voor het opstarten van infusie therapieën worden patiënten vaak opgenomen in een ziekenhuis maar het kan ook poliklinisch. Vaak wordt er eerst een screening gedaan. Daarna stelt de arts de pomp in. Infusie therapie wordt over het algemeen 's ochtends na het opstaan aangezet en 's avonds bij het naar bed gaan weer uitgezet. In de eerste maanden wordt samen met de arts of verpleegkundige gezocht naar de optimale instelling.

WAT ZIJN DE BELANGRIJKSTE BEPERKINGEN EN COMPLICATIES VAN INFUSIE THERAPIEËN?

- Infusie therapieën zijn niet wereldwijd beschikbaar.
- De kosten van infusie therapieën zijn hoger dan die van pillen en pleisters.
- De zorgverlener moet voldoende geschoold zijn en voldoende ondersteuning krijgen.
- Er kunnen technische problemen met de LCIG-katheter naar de dunne darm optreden.
- Huidreacties kunnen een complicatie van behandeling met apomorfine zijn.

LCIG en apomorfine hebben dezelfde bijwerkingen als andere Parkinson-medicijnen zoals:

- Misselijkheid
- Slaperigheid
- Lage bloeddruk
- Verwardheid
- Hallucinaties

Er is een verhoogd risico op deze symptomen als er bij andere behandelingen ook bijwerkingen optraden.